

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΕ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

(Τὰ γεγονότα ἐξ τοῦ 1875 κινηματογραφικῶς)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ὁ κ. Κουντουριώτης, διορθεὺς πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει, δίδει τὸν νεομισθωμένον ὄρκον ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

— Εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον τελοῦνται οἱ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, προαγγελθέντες διὰ προκηρῦξεως τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς. Ἀνακηρύσσονται δὲ ὑπὸ τῶν ἑλληνοδικῶν πρῶτοι νικηταὶ εἰς τὸν δρόμον ὁ κ. Β. Τρίγκας ἐξ Ἀμφίσης, εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ ὁ κ. Α. Κ. Πετσάλης ἐκ Πάργας, εἰς τὸ ἐπὶ σκοπῷ ἀκόντιον ὁ κ. Μ. Τζοβάρης μόνος, εἰς τὴν ἀναρρίξιν ἐπὶ ἰστοῦ ὁ κ. Κ. Σούτσος, εἰς τὸν δίσκον ὁ κ. Ζήσης Σαρόπουλος ἐκ Μακεδονίας, εἰς τὴν ἐπὶ κεκλιμένῳ ἰστοῦ ἀνάβαν ὁ κ. Ἰωαννίδης Ἀθηναῖος, εἰς τὴν πάλην ὁ κ. Μ. Τζοβάρης, εἰς τὴν ἀναρρίξιν ἐπὶ κἀλῳ ὁ κ. Κ. Μολακίδης.

— Ἐν δὲ τῷ Πανεπιστημίῳ τελοῦνται: Ὁ Βουτωναῖος ποιητικὸς διαγωνισμὸς καὶ βραβεύεται τὸ δράμα «Σαμῶν καὶ Δαλιῶν» τοῦ κ. Κ. Χ. Βερσῆ καὶ ἡ κωμῳδία ἢ «Ἄπιστος» τοῦ κ. Α. Ἀντωνιάδου, καὶ ὁ Ροδοκανάκιος φιλολογικὸς διαγωνισμὸς, βραβευομένου τοῦ κ. Γ. Κωνσταντινίδου, φοιτητοῦ τῆς φιλολογίας ἐν Μονάχῳ, ὑποβαλόντος τὴν συγγραφὴν «Ὀμηρικὴ Θεολογία».

— Δημοσιεύεται τὸ περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς τῆς ζ' περιόδου Β. Διάταγμα.

— Αἱ καθημεριναὶ ἐφημερίδες συνιστῶσι πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς ὅπως μὴ ψηφίσωσι τοὺς στηλίτας κατὰ τὰς προσεγεῖς ἐκλογάς.

— Δημοσιεύεται ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀφορῶν τὴν ἀνασύστασιν τῆς Πανεπιστημιακῆς Φάλαγγος.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Πάυεται ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητῆς τοῦ συνταγματικοῦ Δικαίου κ. Σαρίπολος.

— Ἐγγερίζει τῷ Σουλτάνῳ τὰ διαπιστευτήρια αὐτοῦ γράμματα ὁ πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Κουντουριώτης.

— Ὁρκίζεται ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁ νέος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Σέρβος.

(Ἀκολουθεῖ)

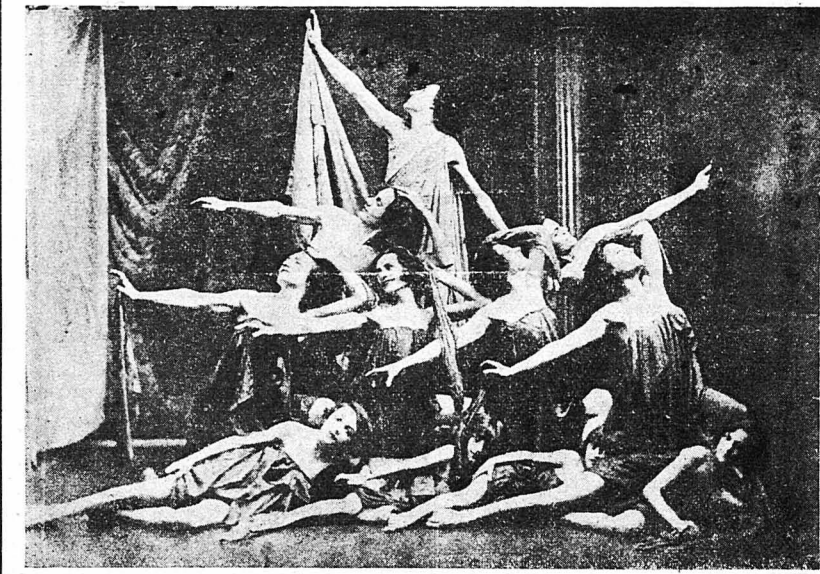
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ὁ "ΑΝΤΙΝΟΟΣ,"

Εἶνε ἡ ἀλήθεια ὅτι, οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς καὶ εἰδικῶς οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὸν πεζὸν λόγον, οἱ διηγηματογράφοι καὶ μυθιστοριογράφοι, δὲν μᾶς εἶχον συνηθίσει μὲ ἔργα τῶν ἱστορικῶν, δανειζόμενοι τὰ θέματά των ἀπὸ τῆν ἀρχαιότητα, τὰς μετέπειτα περιόδους, ἢ τὴν ἐποποιῶν τοῦ ἀγῶνος. Τὴν ἑλλειψιν αὐτὴν τὴν στοιχειωδῆ ἤλθε νὰ πληρώσῃ ἐσχάτως διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ "Ἀντινόου" τοῦ, ὁ γνωστὸς δημοσιογράφος, ἀρχισυντάκτης τοῦ "Ἐλευθ. Τύπου" καὶ λογογράφος κ. Β. Βεκιαρέλης. Ὁ "Ἀντινόος", εἰς κομψὸν τὸμον ἐκδοθεὶς καὶ μὲ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας στολισμένους, εἶνε ρωμαῖζο τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἀδριανοῦ, γραμμῶν εἰς γλῶσσαν δημόδιαν, ῥευστῶν, ἀρμονικῆν, ἀμεμπτον. Ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὰς σχέσεις καὶ τὴν φιλίαν τοῦ Ἀδριανοῦ μετὰ τοῦ Ἀντινόου, τοῦ ὁποῖου ἡ ὄρατα μορφή καὶ αἱ πράξεις λαμπρύνουν ὀλόκληρον τὴν ἐνδιαφέρουσαν αὐτὴν ἱστορίαν, ἀσכולεῖται μὲ τὸν ἀγῶνα ἔρωτα τοῦ Ἀντινόου μετὰ τῆς Ἑλληνίδος καὶ χριστιανῆς τὴν πίσυν Ἀλμίνης, μὲ τὰς μεγάλας τοῦ Ἀδριανοῦ πράξεις, τῶν χριστιανῶν τῆς ἐποχῆς αὐτῆς τὴν κίνησιν καὶ τοὺς κατατρεγμούς. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον καταπλήσσει, πράγματι, τὸν ἀναγνώστην εἶνε αἱ ἱστορικαὶ γνώσεις τοῦ συγγραφέως. Ὑποθέτει καιεὶς πῶς τὸ ρωμαῖζο αὐτὸ ἔργον ὑπὸ συγγραφέως τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀδριαν. Ἡ παραμικρά, ἢ ἐλαχίστη ἱστορικὴ λεπτομέρεια εἶνε ἀκριβεστάτη. Ἐκτὸς τῆς λογοτεχνικῆς ἀξίας συνεπὸς δὲν νὰ καταλογισθῇ καὶ ἡ ἱστορικὴ τοῦ βιβλίου, ἀρετὴ σπανία δι' Ἕλληνα συγγρ. φέα. Πρόσωπα καὶ πράγματα τῆς ἐποχῆς Ἀδριανοῦ εἶνε γνωστὰ εἰς τὸν κ. Βεκιαρέλην, γιγόνος ἀποδεικνύον ἐξαιρετικὴν συγγραφικὴν εὐσυνειδησίαν, γιγόνος ἀποδεικνύον τὰς μελέτας εἰς τὰς ὁποίας ἐνέκυψε πρὶν ἀρχίσει τὴν συγγραφὴν. Προσέτι οἱ περιγραφὶ τοῦ βιβλίου εἶνε πλήρεις χάριτος, γλαφυραὶ, ζσηρόταται. Δυστυχῶς ὅμως ὁ χώρος εἶνε ἐλάχιστος καὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπεκταθῶμεν περισσώτερον ἐνταῦθα εἰς τὰς κρίσεις μας, ὡς ὑποχρεούμεθα, προκειμένου πρὶ ἔργου, τὸ ὁποῖον συγκεντρώνει τόσας ἀρετὰς.

ΧΑΡΗΣ

ΜΙΑ ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστᾶ μίαν τῶν γνωστοτέρων ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ Ἑλληνίδων χορευτριῶν, τὴν κ. Καλλιόπην Χαρίση, μετὰ τῶν δέκα τέκνων τῆς, εἰς ἓν γραφικὸν σύμπλεγμα. Ἡ κ. Χαρίση, νεωτάτη καὶ ὡραιότατη, ἔχει καταπλήξει καὶ καταθέλει τοὺς Εὐρωπαίους καὶ Ἀμερικανούς μὲ τοὺς ὑπερχοῦς χοροὺς τῆς, τοὺς ὁποίους μετὰ τῶν δέκα καλλιμῶρφον τέκνων τῆς χορεύει. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπεδέχθησαν πρὸ τριμήνου ἐνθουσιωδῶς τὴν κ. Χαρίση οἱ αὐτόθι ὀμογενεῖς.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ κόσμος εἶνε θεάτρον, εἰς τὸ ὁποῖον καθ' ἑκάστην διδάσκονται τραγωδία καὶ κωμῳδία. Μὲ τὴν διαφοράν ὅτι οἱ ὑποκριταὶ εἶνε περὶ σὸ τ ε ρ ο ἰ ἀπὸ τοὺς θεατὰς.

Φοβῶ τὰς πληγὰς τῶν φίλων. Αὐτοὶ γνωρίζουν πού πονεῖς περισσώτερον.

Ὅταν ἴδῃς ἀνθρώπον ἀρχίζοντα νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν ἀξίαν του, μὴ δίδῃς πλέον προσοχὴν εἰς αὐτόν. Τὴν ἔχασεν!

Ὅπου βλέπεις στέφανον δάφνης, ν' ἀμφιβάλῃς, ὅπου βλέπεις ἀκάνθινον, πῖστετε. Περισσότερα ἀκανθαῖ ἐσταγαν τὴν ἀληθῆ δόξαν, παρά δάφνην. Ὁ κ. Ἀσφοῦς